

Det kongelige Nærings- og Handelsdepartement
Postmottak@nhd.dep.no

23. mai 2008

KOMMENTARER TIL UTKAST OM FORSKRIFT OM MELDE- OG RAPPORTERINGSPLIKT VED SJØULYKKER OG ANDRE HENDELSER TIL SJØS

Vi viser til brev av 14. april 2008 (Deres ref 200704082-30/IHE) om forslag til forskrift om melde- og rapporteringsplikt ved sjøulykker og andre hendelser til sjøs, med høringsfrist 26. mai 2008.

Korrekt og tidsriktig melding til riktig instans om hendelser til sjøs som kan medføre skader på mennesker, verdier og miljø, er avgjørende for å begrense omfanget av eventuelle skader. RLF støtter derfor arbeidet med å lage gode rutiner for innmelding av slike hendelser. Det er videre viktig at man ved rapportering i etterkant av hendelsen kan bidra til informasjon om årsakssammenhenger slik at andre kan iverksette forebyggende tiltak.

Regelverket må være enkelt. Hovedelementene må være hvem som har ansvaret for å melde/ rapportere, hva som skal meldes/ rapporteres og hvem det skal meldes/ rapporteres til.

Forslaget til forskrift er etter vårt syn ikke tilstrekkelig enkelt. Selv om man tar hensyn til kompleksiteten i det materielle innholdet som skal reguleres, bør det være mulig å lage et enklere regelverk.

Vi støtter arbeidet med forenkle regelverket, men synes at forskrift at 9. juli 1992 nr. 1269 om varsling av akutt forurensning nok er for generell for å tas inn i forskriften. Forskriften omhandler all forurensning fra alle kilder. Et alternativ er å bestemme i virkeområdet for foreslåtte forskrift, at den dekker alle meldinger og rapporter som skal sendes for fartøyer. Dersom man klarere definerer hva som skal meldes (varsling) og hva som skal rapporteres i etterkant, kan næringen forholde seg til en forskrift. I alle tilfeller er det allerede nedfelt en plikt for skipsfører å melde om forurensning i skipssikkerhetsloven § 37.

Vi er enige i at det bør være valgfritt for rederiet om det er skipsfører eller rederiet som skal melde og rapportere.

Det bør lages et klarere skille mellom å melde om en hendelse og å rapportere om den. Meldinger er ment å varsle berørte instanser slik at de kan ta nødvendige grep for å bidra til avverging av skader på mennesker, verdier og miljø. Rapportering har som hovedformål å dele kunnskap om hendelsen slik at lignende hendelser i

fremtiden kan forhindres. Dette bør komme klarere frem enten i definisjonen, eller i teksten. En mulig løsning er å ha egne kapitler for meldinger og rapporteringer, og konkretisere hva de skal inneholde. For eksempel burde det være tilstrekkelig å rapportere når det gjelder mindre hendelser som skipet selv tar hånd om.

Forskriften 1987-04-02 nr 231 om rapportering av hendelse til sjøs bør inkorporeres bedre. Meldinger og rapporter om forurensing kan følge samme logiske oppbygning som andre hendelser. Det vil føre til at forskriften blir mer oversiktlig.

Melding og rapportering av arbeidsulykker er noe uklart. I § 1, 1) c) ser det ut til at alle arbeidsulykker er omfattet av melde og rapporteringsplikten, mens det i § 4 i sammenheng med § 6, bare skal meldes/ rapporteres de arbeidsulykker der evakuering anses nødvendig. Denne begrensningen bør også tas med i § 1, alternativt tatt med under definisjoner i § 2.

Vi forestår at meldinger går til Hovedredningssentralen og at rapporter går til Sjøfartsdirektoratet.

Ellers er det å nevne at henvisning til § 47 i § 1, 1), bokstav e bør strykes.

Vennlig hilsen
Rederienes Landsforening

Klaus Værnø
Assisterende direktør